

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt IV. De tertio detrimento, quod in animam per memoriæ notitias
distinctas, & naturales redundat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

CAPVT III.

De secundo detrimento, quod ex parte demonis, per naturales memoria apprehensiones animæ, contingere potest.

Secundum detrimentum positium quod anima medijs notitijs memoriæ pati potest, se habet ex parte demonis, qui multum sibi iuris per hoc medium usurpat in animam. Potest siquidem adaugere formas, & illis scēdare animam, superbia, auaritiā, inuidiā, irā &c. Suscitare etiam iniustum odium, vanum amorem, multoque alijs decipere modis. Præterea solet ipse adeo res Phantasiz imprimere, vt res falsæ videantur veræ, & veræ falsæ. Postremo vniuersæ fraudes, & damna, quæ contra animam molitur dæmon, per formas ac notitias memoriæ ingrediuntur. Quod si anima in omnibus illis sese obscurauerit, & in earum obliuione ad nihilum redegerit, obstruet totaliter huic dæmoniaco damno aditum ab omnibusque istis rebus libera euadet, quod certe ingens bonum est. Nihil quippe contra animam præualet dæmon, nisi medijs operationibus, potentiæ ipsius, præsertim vero formarum specierumque adminiculis: ab illis enim, quasi omnes reliquæ aliarum potentiæ operationes pendunt. Vnde si memoria sese in illis annihilauerit, nihil prorsus præualet dæmon: nihil enim reperit, per quod attrahere possit animam, si autem nihil inuenerit, nihil potest.

Optarem ego, vt spirituales viri tandem perfecte animæ ducerent, quanta nocumenta animabus illorum inferant dæmones, mediâ memoriâ, quando illa vti

assuescunt: quantas tristitias, & afflictiones, quot gaudia vana, tam circa ea, quæ de Deo cogitant, quam etiam circa res mundanas in eis excitant, quantas etiam impuritates in spiritu radicatas illis relinquunt, diuertendo maximopere illas à suprema recollectione, quæ in hoc sita est, vt tota anima secundum suas potentias in solo incomprehensibili bono collocetur, & ab omnibus rebus apprehensibilibus abstrahatur. Quæ res (licet tantum bonum ex vacuitate ista minime sequeretur, sicut est in Deo sese collocare) ob id solum quia est causa, multas pœnas, afflictiones, & tristitias effugiendi (præter imperfectiones, & peccata, quæ hoc modo euadit) maximum certe bonum est.

CAPVT IV.

De tertio detrimento, quod in animam per memoria notitias distinctas, & naturales redundat.

Tertium detrimentum, quod in animâ apprehensionû naturalium memoriæ viâ resultat, est priuatiuum. Possunt enim apprehensiones istæ morale bonum eius præpedire, spirituali vero priuare. Et vt primo loco ostendam qualiter apprehensiones istæ morale bonum animæ præpediant, sciendum est, morale bonum in passionibus coercendis, appetitibusq; deordinatis frænandis positum esse, ex quo sequitur in anima tranquillitas, pax, quies, quæ ad morale bonum pertinent. Habenas porrò istas ac frænum non potest ferio, fundateq; obtinere anima, nisi obliuione sepeliat, & à se ablegget illa, ex quibus affectus oriuntur, nunquam enim aliunde animæ turbationes

NOTA

In quo suprema anima recollectio consistat

Apprehensiones istæ memoriæ morale bonum præpediunt, spirituali vero bonum eam priuauit.

NOTA

Omnis animæ turbationes à solis memoriæ apprehensionibus oriuntur.

B.

Iohannis
CruceOpera
Mystica

NVI

127

tiones proficiuntur, nisi à memoriæ apprehensionibus; obliuioni quippe traditis rebus omnibus, nihil est quod pacem turbet aut moueat appetitus, vt enim commune habet proloquium, quod oculus non vidit, cor non concupiscit. Huius veritatis quolibet momento experimentum capimus: videmus enim quod quotiescunque anima, rem aliquam cogitatione versat, mouetur semper & immutatur parum vel multum re illa, secundum quod illam apprehendit: si res quam cogitat molesta fuerit & onerosa; tristitiam vel odium elicit, si verò grata, & iucunda, gaudium & desiderium. Vnde necessariò oriri debet postmodum turbatio in illius apprehensionis mutatione: nunc itaque lætabitur, nunc mœrore tabescet, nunc odio, nunc amore inflammabitur; nec semper in eodem statu & temperamento (qui tamen effectus est tranquillitatis moralis) poterit permanere: nisi cum omnium rerum obliuisci conatur. Aperte itaque constat, notitias istas non mediocriter in anima virtutum moralium bonum præpedire.

Quod autem implicata memoria spirituale bonum impediatur, manifestè ex dictis demonstratur. Anima siquidem perturbata & bonorum moralium fundamento carens, non est in quantum talis, spiritualis boni capax, quod nequaquam infunditur & imprimitur, nisi in animam attemperatam, moderatam, & tranquillam. Quod si præterea anima arripit, magnique facit apprehensiones memoriæ; cum non valeat intenta esse nisi vni rei, si sese occupet detineatq; rebus apprehensibilibus (quales sunt memoriæ notitiæ) impossibile est eam liberam ac expeditam, pro incomprehensibili bono, qui est Deus remanere. Nam (sicuti dictum est) vt anima ad Deum pergat, potius tendere

debet non comprehendendo, quàm comprehendendo: debetque mutabile & comprehensibile pro immutabili, in comprehensibilique petmutari.

CAPVT V.

De commodis, qua in animam ex obliuione & vacuitate cogitationum & notitiarum omnium, que naturaliter circa memoriam haberi possunt, resultant.

EX recensitis damnis, quibus apprehensiones memoriæ afficiunt animam, possumus etiam conijcere emolumenta ipsis contraria, quæ ex obliuione, & vacuitate earum consequuntur. Si quidem iuxta Philosophorum essatum: contrariorum eadem est doctrina.

Primo enim loco tranquillitate ac pace animi perfruitur, cum turbatione & alteratione ex cogitationibus & notitijs memoriæ ortis careat, & consequenter, quod est amplius, puritate conscientie, & animæ gaudet. Quibus rebus magnam sibi dispositionem comparat ad humanam diuinamque sapientiam, & virtutes acquirendas.

Secundo loco, à multis suggestionibus, tentationibus, impulsibusque demonis firmiter munis, quæ ille omnia cogitationum, & notitiarum præsidio animæ ingerit, facitque illam saltem in multis impuritates labi, & etiam, sicut diximus, in peccata iuxta dictum Dauid: *Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam.* Vnde sublatis è medio cogitationibus, non habet dæmon, quo spiritum aggrediatur.

Tertium commodum est, quod media ista obliuione, & ab omnibus rebus abstractione adipiscitur Anima dispositionem, vt à Spiritu sancto moueatur & eru-